

Во време то на това странствование Богъ направи много чудеса, за да ся утвърдятъ ти по добръ въ вѣра та.

Ангель Божій варвеше предъ нихъ, дения въ облакъ, а ноця въ огнень столпъ, та имъ показваше пъть ать.

Като имъ ся свърщи хлѣбъ ать: Богъ ги хранеше съ манна, която падаше зарань отъ небо то.

Въ еднажъ, когато не можехъ да найдятъ сладка вода, но само горчива намървахъ, Богъ повелѣ Мовсею да тури въ нея некаквosi дрѣво, и тя стана добра за употребленіе.

Другъ пъть, когато не можехъ да намърятъ никаква вода, Мовсей, по Божіе повелѣніе, удари съ жезлъ ать въ камѣкъ, и отъ тамъ истече толкова много вода, что то бѣше доволна за шесть стотинъ тысящи Еврей.

При сичко то това Еврей тѣ не бѣхъ вѣрни Богу. Когато Мовсей, по Божіе повелѣніе, бѣше на Синайска та гора чотыредясетъ дни: ти изляхъ златно теле, и ся покланяхъ на той идолъ, като на Бога.